

Tomus Primus. De Subdito.

quod potest Iudex, à quo appellatur, & quandoque Iudex ad quem prefatum tempus moderari, iuxta negotiorum, & temporum qualitates, & conditiones, Videatur Holsiensis loco cit. num. 10. & Sylu. verbo Appellatio, quæst. 16, num. 17, qui bene distinguit in quo Iudex terminum, & prosequendam appellationem statutum, limitare possit.

Holsiensis,
Sylu.
Abbas,

Circa formam appellationis videatur Holsiensis loc. cit. num. 6. per multa, ubi varias appellationum formas ponit, & Abbas in sua practica cap. 111. & 112. Ad nostrum propositum, si appelletur Itam à sententia, dicat Appellans Ego talis à tali sententia, tamquam iniqua, & iniusta, ad salem superiorum appello.

Quod si ex intercallo in scriptis appelletur, dicat Appellans Coram Reuerendiss. P. V. (vel iuxta titulum illi convenientem) Ego Fr. Laurentius principalis propono, & dico animo appellandi, quod decem diebus nondum elapsi, in causa talis, que versatur in iudicio coram nobis, sententia contraria mei/iusti definitum, si sententia iure dicti mereatur, meque per candem vestram præteriam sententiam condemnandum censuisti. Idcirco ab eadem praesentia sententia, tamquam iniqua, & iniusta, ipsius nullitate semper falsa, ad salem Superiorum appello: vel ad Sanctam sedem Apostolicam, & sanctissimum in Christo Patrem, & Vocationem D. Papæ saltem prouoco, & appollo, & Apostolos 1. 2. & 3. cum debita instantia mihi dari soço. Et specialiter profece, quod appellationem huiusmodi possum corriger, emendare, & innovare, & eam intimare vero, & prosequi, pro ut mihi videbitur expedire.

Ad ultimum noto, quod licet in iudicio Regularium dicatur, quod non tenentur eorum Prælati omnes apices iuris feruare, id tamen intelligo in causis ciuilibus, & minus gravibus: ut in causis gravius, vt quando agitur de re habitu spoliando: ad trimeses dammando: carceribus perpetuo detinendo: Prælati deponendo: putato, quod sunt omnes iuris solemnitates feruenda, que reo possumt quidquam proficer, unde illi sunt aperienda non solum dicta, sed etiam nomina rei, vt benè Panor. in cap. Ollm., num. 8. de acuf. Rodriguez tom. 2. q. reg. q. 16. art. 1. Ghislerius in sua practica, cap. 11. nu. 24. & dicitur in cap. Qualiter, & quando, el. 2. de acuf. 5. Debet sic. Possumt etiam posci Apostoli, qui sunt littera breues instruentes indicem appellationis, & omnes circumstantias appellationis comprehedentes: & debent contineare, quis appellat, a quo, contraria quæma super quo, ex qua causa: & an Iudex, à quo appellatur, deferat appellationi, de quibus Panorm. in sua pract. cap. 114. & sequentibus,

Ghislerius

Panormus

C A P. X X I.

Vtrum subditus abque Prælati licentia possit sacularium confessiones audire, etiam ab Ordinario approbatu.

 RO hac questione videri potest Antoninus 3. par. tit. 17. cap. 7. Angelus verbo Confessio 3. n. 4. Sylu. verbo Confessio 1. num. 5. Medina Codice de Confessione q. 34. S. I. queras. Rodriguez tom. 1. quæst. regul. q. 60. art. 2. & 3. Henriquez lib. 6. de Sacram. penit. cap. 6. num. 6. Ledesma 1. par. summ. de Sacram. penit. cap. 1. Dub. 12. pag. mihi 431. & de statu Religio. in communi, cap. 4. conclus. 13. difficul. 1. pag. mihi 167. Lopez 1. par. instruct. cap. 26. Alfonso Viualdus in Candela- dro aureo q. de absolu. a num. 22. Graff. tom. 1. consil. lib. 5. de penit. & remiss. consil. 4. n. 17. & par. 1. decif. lib. 1. cap. 13. num. 87. Nauar. in sum. cap. 4. & num. 6. Casarub. in Compedit. priuili. verbis Confessiones, & Confessores, num. 6. a Sorbo ibid. & verbo Absolutio per multa. Reginaldus in praxi lib. 1. num. 196. Suarez tom. 4. in tertiam partem, disp. 26. fecit. 1. num. 12. Angles in floribus q. de confess. art. 8. de ministro confess. difficul. 4. dub. 1. conclus. 5. & 6. Vega parte prima sum. cap. 62. per multis casus. Confessio in Compedit. priuili. mendic. tit. 17. cap. 1. & sequentibus. Mirada tom. 1. Marinalis. q. 45. art. 11. & sequentibus.

Dico. Simplex Sacerdos Regularis absque sui Prælati licentia non potest, neque regularium neque sacularium confessiones audi- re, excepto articulo mortis, in quo habet potestatem, falem tacitam à Papa, Ita Antoninus 3. par. tit. 17. cap. 7. Angelus verbo Confessio 3. num. 4. Nauar. in sum. cap. 4. num. 6. Grafus prima parte lib. 1. cap. 13. num. 87. Miranda tom. 1. Manualis. quæst. 45. art. 11.

Probatur, quia Religiosus per votum obedi- cit ita facti sunt alterius iuris, vt neque velle, neque non aliquod habeant; vt dicitur cap. ii Religiosus de elect. in 6.

Quod ita verum est, vt neque à venialibus, neque à mortalibus, alia ritè confessis, licet, id est sine peccato possit Religiosus absoluere abque sui Prælati licentia. Neque etiam abf. que diæta licentia potest absoluere eum, qui ha- beret ad sibi eligendum Confessarium Aposto- licum diplomam: modo tamen à Pontifice expres- se non nominetur; quia tunc certum est, quod posset non solum abque licentia, sed etiam ipso contradicente. Ita Antoninus. Angelus. Na- uar. Graff. Miranda locis cit. Sotus in 4. diff. 18. quæst. 4. art. 9. Sylu. verbo Confessio 1. q. 5. num. 5. in principio. Ratio eadem est, quia non est in potestate Religiosus, quo se opere occupet, cum sibi non sit arbitrio: attenta præterita prohibitione, quæ viger in omnibus bene rectis Religionibus, de confessionibus non audiendis abque Prælati licentia. Quod in nostra Min- morum est expressum in Correcitorio num. 79. quo ad seculares: quo ad Religiosos verò n. 85.

Itaque peccator Regularis audiens confes- siones etiam venialium: etiam mortalium alias ri- te confessorum: etiam illius, qui ad id habe- ret Apostolicum diploma, & posset à suo Pra- lato

Antoninus
Angelus
Sylu.
Medina

Rodriguez
Henriq.
Ledesma

Lopez
Alfonso
Viñalda
Graffius
Nauar
Casarub

A Sorbo
Reginald
Suarez
Angles

Vega
Confer.
Miranda

Antoninus
Angelus
Nauar
Graffius
Miranda

Sotus
Sylu.

Antoninus
Angelus
Nauar
Graffius
Miranda
Sotus
Sylu.